

Блоусов В.О.

*аспірант кафедри адміністративного права,
інтелектуальної власності та цивільно-правових дисциплін
Київського університету інтелектуальної власності та права
Національного університету «Одеська юридична академія»
м. Київ, Україна*

СИСТЕМИ СУБ'ЄКТІВ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ІЗ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Одним із етапів реалізації Концепції адміністративної реформи 1998 року стало ухвалення нової редакції профільних законів України у сфері запобігання корупції. Зокрема, були прийняті Закон України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу», «Про запобігання корупції», «Про прокуратуру» з відповідними пов'язаними підзаконними нормативно-правовими актами [1; 2; 3] та ін.. Було розроблено ряд стратегічних концепцій із реформування державного управління в Україні та запровадження ідеї публічного адміністрування (зокрема, мова йде про Стратегію реформування державного управління України на 2016–2021 роки [4]; Стратегію реформування системи управління державними фінансами на 2017–2020 роки [5]; Концепцію запровадження посад фахівців з питань реформ у міністерствах та інших центральних органах виконавчої влади [6]; Концепцію оптимізації системи центральних органів виконавчої влади [7; 8].

Таким чином, з врахуванням широкого розуміння змісту категорії «органи публічної адміністрації» до адміністративно-правового механізму запобігання корупцією в цілому відносяться такі складові структурні підсистеми.

Першою підсистемою є сукупність носіїв політичної влади, до складу якої відносяться Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України (у структурі Секретаріату якого діє Департамент з питань безпеки, оборони, діяльності органів юстиції та запобігання корупції [9]), Національна рада з питань антикорупційної політики при Президентові України. Завданнями функціонування суб'єктів політичної волі полягає у встановленні концептуальних засад із запобігання корупції, визначення стратегічних завдань подолання корупційних проявів та ризиків.

Другу ланку системи суб'єктів органів публічної влади, зобов'язаних вживати заходи із запобігання корупції у сфері охорони здоров'я складають спеціалізовані антикорупційні органи. До системи спеціалізованих антикорупційних органів у сфері охорони здоров'я

відносяться: Національне агентство запобігання корупції як орган, уповноважений на здійснення антикорупційної політики держави, Національне антикорупційне бюро України як орган, уповноважений на попередження вчинення та розслідування корупційних правопорушень в межах підслідності (зокрема, підслідними НАБУ є кримінальні правопорушення, передбачені статтями 191, 206-2, 209-211, 354, 364, 366-1, 366-2, 366-3, 368, 368-2, 368-5, 369, 369-2, 410 КК України [10]), Державне бюро розслідувань як державний правоохоронний орган, на який покладаються завдання із запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до його компетенції, якому підслідні корупційні правопорушення, вчинені Президентом України, повноваження якого припинено; прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра; членом Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення; головою Державного комітету телебачення і радіомовлення України; членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України; головою Фонду державного майна України, його перший заступник та заступник; членом Центральної виборчої комісії; народним депутатом України; Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини; Генеральним прокурором України, його першим заступник та заступник; та інші державні службовці категорії «А», в тому числі службові особи НАБУ та САП, крім випадків, коли досудове розслідування цих кримінальних правопорушень віднесено до підслідності детективів підрозділу внутрішнього контролю НАБУ; Агентство з розшуку та менеджменту активів, центральною задачею функціонування якої є унормування та ведення Реєстру заарештованих активів.

Третю ланку системи адміністративно-правового забезпечення запобігання корупції у сфері охорони здоров'я складають органи міжгалузевої компетенції Міністерство енергетики та захисту довкілля України, Міністерство юстиції України, Міністерство фінансів України, Міністерство соціальної політики України, Міністерство освіти і науки України, Міністерство культури, молоді та спорту України, Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України, Міністерство та Комітет цифрової трансформації України, Фонд державного майна України, Державна аудиторська служба України [11]. В межах визначеної чинним законодавством України компетенції, обсягу прав та обов'язків владних органів даної ланки адміністративно-правового забезпечення механізму запобігання корупції у сфері охорони здоров'я відбувається вжиття заходів із комплексної підтримки державної та регіональної політики із подолання проявів реальних та потенційних конфліктів інтересів, неправомірних

суб'єктивних вимог з боку посадовців до споживачів медичних послуг, в тому числі шляхом проведення інформаційно-просвітницької діяльності, створення електронних інформаційних сервісів, кадрового забезпечення із підготовки медичного персоналу тощо.

Четверту ланку адміністративно-правового механізму забезпечення запобігання корупції у сфері охорони здоров'я складають безпосередні виконавці (реалізатори) заходів із впровадження державної та регіональної політик. До цієї ланки адміністративно-правового механізму забезпечення запобігання у сфері охорони здоров'я відносяться суб'єкти господарювання, уповноважені на надання медичних послуг та надання медичної допомоги.

Важливу складову ланку адміністративно-правового механізму забезпечення запобігання корупції у сфері охорони здоров'я складають громадські організації та об'єднання, зокрема, необхідно виділити таких суб'єктів громадського контролю внутрішньо національного та міжнародного рівнів, як Антикорупційна ініціатива Європейського Союзу в Україні, Transparency International Ukraine, Міжнародний фонд «Відродження»; Громадська Правозахисна організація «Права людини», Центр Протидії Корупції, Група «Антикорупційна реформа» Реанімаційного пакету реформ; Громадська організація «Українська Асоціація громадського здоров'я»; Спілка громадських організацій «Всеукраїнська асоціація захисту прав пацієнтів “Здоров'я нації”» та інші.

Висновок. З врахуванням вище зазначених міркувань можливим є зробити висновок, що під системою суб'єктів органів публічної влади із запобігання корупції у сфері охорони здоров'я необхідно розуміти певну структуровану систему суб'єктів, що взаємодіють та функціонують із метою забезпечення реалізації задач та цілей розвитку держави із запобігання корупції в сфері охорони здоров'я.

Література:

1. Про державну службу: Закон України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text>
2. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>
3. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1697-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>
4. Деякі питання реформування державного управління України: Розпорядження Кабінету Міністрів України від від 24 червня 2016 р. № 474-р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/474-2016-p#Text>
5. Про схвалення Стратегії реформування системи управління державними фінансами на 2017-2020 роки: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 лютого 2017 р. № 142-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/142-2017-p#Text>

6. Про схвалення Концепції запровадження посад фахівців з питань реформ: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 11 листопада 2016 р. № 905-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/905-2016-p#Text>

7. Про схвалення Концепції оптимізації системи центральних органів виконавчої влади: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 р. № 1013-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1013-2017-p#Text>

8. Коліушко І., Сорока С., Тимошук В., Тертичка В. Реформа публічної адміністрації. Реанімаційний Пакет Реформ. 2018. URL: https://legalposition.umsf.in.ua/archive/2019/4/4_2019.pdf

9. Про затвердження структури Секретаріату Кабінету Міністрів України: Постанова Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 р. № 564. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/564-2016-p#n44>

10. Кримінальний кодекс України: Закон України від 5 квітня 2001 року № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>

11. Про затвердження Положення про Державну аудиторську службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2016 р. № 43. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/43-2016-p#Text>